

مطالعه تطبیقی قانون نحوه اجرای محکومیت‌های مالی با تاکید بر اعسار

زینب هاتفی سکاچایی*، دکتر سیدمحمد اسدی نژاد،

1395-6-29

چکیده قانون نحوه اجرای محکومیت های مالی در ایران دارای اهمیت ویژه ای است. حجم بالای پرونده های مرتبط با محکومیت های مالی و به تبع آن بالا رفتن تعداد محبوسین در این زمینه قانونگذار را بر آن داشت که نقاط ضعف قوانین قبلی را مورد بازنگری قرار دهد. قانونگذار بعد از اصلاحات چند باره در این قانون سرانجام در سال 1394 با اصلاحات و نوآوری در برخی موارد آن را تصویب نمود. از جمله مواردی که در قانون جدید محکومیت های مالی در باب اعسار مورد توجه قرار گرفته است می توان به تشریفات رسیدگی به دعوای اعسار، وظایف مدعی اعسار در ارائه دادخواست اعسار و مستندات و دلایل آن و ایضا تکالیف مرجع قضایی در رسیدگی به این درخواست، تغییر بار اثبات اعسار به صورت تفکیکی بین محکوم علیه و محکوم به بدین صورت که اثبات اینکه اظهارات شخص مدعی اعسار کذب بوده و آن شخص ملاتت لازم را برای پرداخت دیون دارد، بر عهده خواننده دعوی اعسار یا همان طلبکار یا همان زوجه در دعوی مهریه می باشد. زمانی که بستانکار ملاتت مدیون را در طول زمان حداقل یک سال قبل از طرح دعوی اعسار به اثبات می رساند نوبت به مدیون یا همان خواهان دعوی اعسار می رسد که اعسار خود و به عبارتی نداشتن اموال یا عدم دسترسی به اموال خود را باید برای دادگاه اثبات نماید.

کلمات کلیدی : واژگان کلیدی: محکومیت مالی، محکوم علیه، محکوم له، دعوی اعسار، مدیون

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)